

To se nesmí stát

Vitacit

Celá pod stínem, vidím tu zkázu
Země skomírá, lidí po málu
sem a tam bloudí, nenajdou cestu ven.

Zachází to Slunce poslední
zachází, lidé jdou domů spát
netuší, že už se nerozední
noc poslední černý háv si obléká.

Předtuchou zlou naplněný jsem
slyším, jak zpěv ptáků utichá
tušení, že lavina sílí
cítím dech noci jak blíží se blíží.

Jen blázen dál zná
jen blázen sám dá ti odpověď svou, co dál,
až přežiješ svět, ten co jsi znal.

To se nesmí stát, nikdo z vás nesmí dál
jen tak jít svůj život odevzdat,
utíkám, mé nohy žene strach,
však hrdlo mé strachem se svírá.

Probouzím se tím strachem posedlý
probouzím, venku svítá,
znavený noční můrou dál,
vždyť byl to sen, co se mi jen zdál.